

ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾਗਪੁਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ "ਕੁਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਡਰਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। (5) ਦੀ ਧਾਰਾ 4. ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ, ਟੋਕਸਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਹਵਾਲਾ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਮੋਹਤਾ (ਮਿ੍ਰਤਕ) ਸੂਰਜਰਤਨ ਮੋਹਤਾ ਰਾਹੀਂ,—ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ,—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ।

1963 ਦਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 22-ਡੀ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਐੱਸ. 8—ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ—ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਆਮਦਨ—ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਖਰਚਾ (ਜਿਵੇਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ)—ਇਸਦੀ ਕਟੌਤੀ—ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਮਦਨੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ। "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ, ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ' ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ

ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਆਮਦਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ- ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀਆਂ। ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ (ਜਿਵੇਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, (1922 ਦਾ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ (ਅਰਥਾਤ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਐਸ.ਕੇ. ਅਈਅਰ, ਅਤੇ ਬੀ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ, ਡੀ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਐਚ. ਹਾਰਡੀ, ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 (ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ: - "ਕੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚੇ (ਅਰਥਾਤ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

23 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 7,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੇਸਰਸ ਮਾਲਵਾ ਵਨਸਪਤੀ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, ਇੰਦੌਰ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਿਬੈਂਚਰ ਖਰੀਦੇ। ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੀਕਾਨੇਰ, ਬੰਬੇ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ 4,90,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1953-54 ਅਤੇ 1954-55 ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੀਕਾਨੇਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1953-54 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 2,130 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ

ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਰੁਪਏ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। 20,629 ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1954-55 ਲਈ 5,048 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਡਿਬੈਂਚਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਿ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ 17,026 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਲ 1953-54 ਲਈ, ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ- (ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18,490 ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 11,980. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ (ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51, 1951-52 ਅਤੇ 1952-53 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾਖੁਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਅਤੇ "ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭੱਤੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦਿੰਦਾ ਹੈ "ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਖੀ"। ਇਹ-

"(i) ਤਨਖਾਹ,

(ii) ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ,

(iii) ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ।

(iv) ਵਪਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ,

(v) ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ,

(vi) ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਪਹਿਲੇ ਸਿਰਲੇਖ "ਤਨਖਾਹ", ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ, "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਡਿਬੈਚਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਏ ਕੰਪਨੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 9 "ਸੰਪੱਤੀ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭੱਤੇ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 "ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੁਝ ਭੱਤੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ "ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ, ਆਦਿ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24(1) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਘਾਟਾ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਹੈ। ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਬੈਂਚਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਭੱਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀਯੋਗ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਔਖਾ ਹੈ, "ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮੀਕਰਨ "ਨਹੀਂ" ਦੇ ਜੋੜ ਨਾਲ ਉਹੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੱਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ", ਤਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਖੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1961 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ "ਤੇ ਵਿਆਜ

ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ" ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

"(i) ਰਤਨ ਮੋਹੱਟਾ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਰਕਮ ਅਜਿਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼;

(ii) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵਿਆਜ।

ਬਿੱਲ ਦੇ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਰਾਫਟ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 383 'ਤੇ V.S. ਸੁੰਦਰਮ (8 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਈਟਮ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਨੂੰ "ਭੱਤਾ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਬੀਫ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (1) ਵਿੱਚ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਸੀ.ਜੇ ਦੁਆਰਾ "ਕੱਚਾ" ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ। ਇਹ ਪੰਨਾ 432 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ

(1) (1953) 24 I.T.R. 425.

ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਆਜ। ਕਾਰਨ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਧਾਰ ਲੈਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚ ਲਈ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। "ਵਿਆਜ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਜਬ ਰਕਮ ਦੀ ਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਮਦਨ ਹੋਈ ਹੈ। "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹੀ ਅਰਥ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਹੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕਰਤਾ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦਾਰ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2046।

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ IV)-ਸ. 6(5) (f) ਅਤੇ (1)—“ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” —ਦਾ ਮਤਲਬ—ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ— ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ - ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ- ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੇਦਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਸ. 6(5)(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ IV)-ਸ. 6(5) (f) ਅਤੇ (1)—“ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” —ਦਾ ਮਤਲਬ—ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ— ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ— ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ- ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਰਾਈਡ ਅਧੀਨ ਪਟੇਦਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਸ. 6(5)(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ "ਸੂਚਿਤ" ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕਮਾਤਰ ਅਪਵਾਦ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਯੋਗਤਾ, ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Varun Taneja
Record Clerk